

Gonkelès

Ne, aš negalio veizietèis ī sava nabagelè susiedè. Jerguteliau! Jau sena skrabalielis, bet šèrdèis geroms è nuognos vakū mīliejèms. Vuo ka atèt gegužies pèrmasis sekmdienis, Muotinu dèina, ana nu pat onkstiausè rīta atidara gonkus, duris nu kelè posès, nusišloun takieli lig pat berža, kor aug jau musintās kuoks šimts metu. Ožvakar bova atkrūpštènusi rūkšta è saldè pèina, ka galiatom sūri susilèitè. Unt čīsta stala užsideng balta skuotertè, pasided sūri unt turielkelès, šalèp abrinielè medaus sutaupiusi, dar poudèlelius arbetelè, no è lauk sava mažuojè vākātè. Dèivos žèn, kor ons prapoulè. Ni žinelès, ni gruomatelès, bet ana kuožna pavasari šloun tou takieli, è gonkas dorelès būn adaras lig joudiausè vakara. È kuokè smūtnoma tor būtè anā ta adīna, kumet sutemos nuèt užsidarītè tu gonkieliu. Nier pagadas, nebèngtas dā paukštieliū gèismès gèrd iš paupiu.

Vuo bova è geriau: turiejè darbštè vīra è tris vākus. Bet kor to žmogau èlgā pasidžiaugsi: patraka arklīs è užmušè anuos žmuogo negīvā. No kū mizerèje darīs.

Sukondusi dontès, muokèna vākus, vèsus darbus dèrba vèsè karto è rasintās jau vèskas būtom gerā, je ne kèta bieda. Išvažiava sūnos i užsieni è pražova. Gavusi žènè, cīpè kap šonatis. Parsivežtè nebgaliejè. Duktie jau viežio sèrga, vuo mažasis vaikuitis dar negaliejè pagelbietè. Apèntās mona susiedè, jouda kap varnelè, tik ašaras braukè. È dabā tebkriuok, nežènuodama, dèl kuo tas mažasis tēp užmèrša sava tievèškelè è sava muotina.

Rasintās darbu tor galībès,

Rasintās martie nepaokatèi,

Rasintās īr pagavès gertè, pijuokautè,

Rasintās pinigū netor atvažiavèmou...

Rasintās...